

Sygn. akt IX U 411/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. K. (1) (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ustalenie wartości kapitału początkowego

na skutek odwołania J. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 26 marca 2015 r. Znak: (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IXU 411/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.03.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. K. (1) (K.) prawa do ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego, gdyż przedłożone dowody nie powodują zmiany wartości kapitału początkowego, gdy nadal najbardziej korzystny jest wariant wyliczenia podstawy wymiaru na podstawie wynagrodzenia z 10 kolejnych lat kalendarzowych z okresu 1982-1991, który wynosi 108,85%.

Ubezpieczony w odwołaniu od niniejszej decyzji, po jego sprecyzowaniu przed Sądem, domagał się jej zmiany poprzez ponowne ustalenie wartości kapitału początkowego w oparciu o wynagrodzenie uzyskiwane w trakcie zatrudnienia w Hucie (...) w R. nie wykazane w druku Rp-7 , tj. za lata 1969-1974, 1976-1981, 1992-1998 podnosząc, że Zakład jw. już nie istnieje.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 24.04.2013r. ubezpieczony jest uprawniony do emerytury.

Decyzją z dnia 08.05.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ostatecznie ustalił odwołującemu wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999r.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął, ustaloną w decyzji dnia 21.10.2010r., podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.328,94 zł. Organ rentowy przyjął za udowodnione 28 lat, 5 miesięcy i 21 dni okresów składkowych oraz 8 miesięcy i 20 dni okresów nieskładkowych.

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31.12.1998r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 86,34% (gdy średnie trwanie życia w miesiącach dla osób w wieku 62 lat to 209 miesięcy).

Kapitał początkowy ustalony na dzień 01.01.1999r. wyniósł 156.779,26 zł.

Do wartości kapitału rentowego organ rentowy nie zaliczył okresów urlopu bezpłatnego od dnia 02.01.1997r. do dnia 03.01.1977r. od dnia 10.04.1998r. do dnia 10.04.1998r. od dnia 14.04.1998r. do dnia 17.04.1998r., okresu przerwy po ustaniu zatrudnienia, a przed rozpoczęciem służby wojskowej od dnia 12.09.1971r. do dnia 15.09.1971r., okresu przerwy po zakończeniu służby wojskowej, a przed rozpoczęciem zatrudniania od dnia 26.11.1971r. do dnia 19.12.1971r.

Decyzją z dnia 19.12.2013r. organ rentowy dokonał przeliczenia kapitału początkowego poprzez dodanie do udowodnionych okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym 66, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę, tj. okresu składkowego 43 miesiące. Łączny okres składkowy wyniósł 384 miesiące.

Kapitał początkowy po przeliczeniu j.w. wyniósł na dzień 01.01.1999r. 169.722,63 zł.

W dniu 11.02.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego poprzez uwzględnienie w podstawie wymiaru wynagrodzeń za lata 1969-1974, 1976-1981. Do wniosku załączył potwierdzone za zgodność z oryginałem kserokopie kartotek zarobkowych z okresu zatrudnienia w Hucie (...) za okresy j.w.

Decyzją z dnia 26.03.2015r., omówioną na wstępie, organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego.

W związku z tym, że przeliczenie kapitału początkowego nie spowodowało zmiany jego wartości organ rentowy decyzją z dnia 26.03.2015r. odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Ubezpieczony w okresach od dnia 18.08.1969r. do dnia 02.02.1974r. i od dnia 02.07.1976r. do dnia 31.08.1999r. był zatrudniony w Hucie (...) w R. na stanowisku tokarz-ostrzarz, w pełnym wymiarze czasu pracy (w okresie od dnia 14.02.1974r. do dnia 02.06.1976r. ubezpieczony pracował w (...)).

Pracę tę początkowo wykonywał w systemie trzyzmianowym, następnie dwuzmianowym, we wszystkie soboty pracujące, również w niedziele.

Razem z ubezpieczonym w okresie spornym pracowali świadkowie J. K. (2) (małżonka) na stanowiskach wydawcy narzędzi, szlifierza oraz T. Z. na stanowiskach ślusarza, mistrza, starszego mistrza (na dwóch ostatnich stanowiskach świadek był przełożonym ubezpieczonego).

Świadkowie mają wykazane swoje wynagrodzenie z okresu pracy w Hucie (...) dla celów ZUS.

Ubezpieczony złożył do akt organu rentowego zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu dotyczące Huty (...) za lata 1982-1991.

W aktach osobowych ubezpieczonego znajdują się oryginały kart zarobkowych za cały okres zatrudnienia ubezpieczonego w Hucie (...), a również kserokopia karty zasiłkowej od 02/1979r.

Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego sądowego ds. emerytur i rent w celu ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego z tytułu zatrudnienia w Hucie (...) w okresach nie wykazanych w zaświadczeniu o wynagrodzeniu i zatrudnieniu dla celów ZUS, ustalonego w oparciu o dokumentację akt ZUS dotyczącą ubezpieczonego, akt osobowych ubezpieczonego, przy przyjęciu, że ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku wykazanym w aktach osobowych (ZUS), w systemie dwuzmianowym, w tym we wszystkie soboty tzw. „pracujące” i przy uwzględnieniu powszechnie obowiązujących uregulowań płacowych obowiązujących w tym zakładzie, najkorzystniejszego sposobu wyliczenia kapitału początkowego ubezpieczonego, z uwzględnieniem wynagrodzeń wykazanych w aktach ZUS i ustalonych w opinii biegłego.

Według opinii biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P. wysokość wynagrodzenia ubezpieczonego z tytułu zatrudnienia w Hucie (...) wyniosła za rok 1969 – 5 167,00 zł, za rok 1970 – 19 998,35 zł, za rok 1971 -17 471,70 zł, za rok 1972 -29 116,90 zł, za rok 1973 -37 497,70 zł, za rok 1974 – 15 089, 50 zł, za rok 1976 – 23 182,00 , za rok 1977 – 50 070,15 zł, za rok 1978 - 45 804,00 zł, za rok 1979 – 57 142,00 zł, za rok 1980 -60 448,00 zł, za rok 1981 - 82.537,00 zł, za rok 1992r. – 29 407 900,00 zł, za rok 1993 -38 689 800,00 zł, za rok 1994 – 50 111 700,00 zł, za rok 7 514,02 zł, za rok 1996 -9 864,95 zł, za rok 1997r. – 11 249,23 zł, za rok 1998 – 13 840,67 zł.

Maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, przy uwzględnieniu powyższych zarobków, z okresu 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym, wyliczony z lat 1972-1973, 1977,1979, 1979, 1981 -1992, 1995-1998, wynosi 100,73%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego dotyczące okresu spornego dla ubezpieczonego, zeznania świadków J. K. (2), T. Z. oraz ubezpieczonego, k.28-29 akt sprawy, opinię biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P., k.47-81 akt sądowych.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, spójny i przekonujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych sprawie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Sąd nie znalazł podstaw do zmiany decyzji organu rentowego.

Zgodnie z art.174 ust.3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 39 , poz. 353 ze zm.) podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

W rozumieniu tych uregulowań postawę można ustalić z kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek

o emeryturę (art. 15 ust.1) lub z okresu 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (art. 15 ust. 6).

Maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, przy uwzględnieniu wnioskowanych zarobków z okresu pracy ubezpieczonego w Hucie (...) w R., z okresu 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznym, wyliczony z lat 1972-1973, 1977,1979, 1979, 1981-1992, 1995-1998, wynosi 100,73%, a więc jest niższy od obecnie ustalonego przez organ rentowy wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1982-1991, który wynosi 108,85%.

Ustalenie więc wynagrodzeń w okresie wskazywanym przez ubezpieczonego nie pozwoliło na korzystniejsze przeliczenie ustalonego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego.

Za takim przyjęciem przemawia opinia biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P., którą tu. Sąd w pełni podzielił jako wydaną w oparciu o specjalistyczną, fachową wiedzę, na podstawie całości zgromadzonej w sprawie dokumentacji, rzeczowo, przekonywująco i logicznie uzasadnioną, sporządzoną zgodnie ze zleceniem Sądu, po uprzednich ustaleniach poczynionych w drodze postępowania dowodowego co do charakteru świadczonej przez ubezpieczonego pracy i uzyskiwanego przez niego wynagrodzenia w spornym okresie. Biegła bardzo precyzyjnie przedstawiła swoje wyliczenia w zakresie dotyczącym przedmiotu sporu. Sąd uznał ww. opinię biegłej za miarodajną do rozstrzygnięcia przedmiotu sporu, gdy opinia nie była w żadnym zakresie kwestionowana przez żadną ze stron.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

Sędzia